

PRAŽSKÁ VÝZVA

Lídři pravicových stran Iain Duncan Smith (britská Konzervativní strana), Ludwik Dorn (polská strana Právo a spravedlnost) a Mirek Topolánek (ODS) podepsali dne 10. července 2003 v Praze na Žofíně Pražskou výzvu odmítající umělý, centralistický a federalistický evropský superstát, vytvořený pro byrokraty a politiky, ne pro občany. (více na str. 6)

Český sen, aneb „Rok Špidly“

MIREK TOPOLÁNEK

Rok vládnutí Vladimíra Špidly máme za sebou. Co přinesl? Kromě nesplněných slibů a dalšího zadlužování země téměř nic jiného: jenom třistašedesát pět dní vládnutí strany, která z principu neplní svoje programové prohlášení.

Předvolební období ČSSD prožila nikoliv ve znamení reformních příprav, nýbrž v představách, že „zdroje tu jsou, stačí je pouze vzít a rozdělit je“. Vstup do EU založila na té nejhorší možné vizi unie jako „žlabu s dotacemi, kam stačí vstoupit, nechat se tam přivázat a v poklidu přežvykovat koblihy zabalené v igelitu“. Takto rozhodně nevypadá strategie trvale udržitelného rozvoje. Na dosavadních reformních návrzích je vidět, že je vláda nepodniká s přesvědčením, že žít na dluh se nemá a že takové žití hospodářství nakonec zadusí. Motorem růstu je v představách vlády velký zahraniční investor s velkými daňovými úlevami. Pro menší podnikatele, kteří ve vyspělých ekonomikách vytvářejí většinu pracovních míst, chystá vláda utahování otežlých a vysoké zdanění práce, asi proto, aby si podnikatel dobře rozmyslel, než někoho dalšího zaměstná. Přesvědčit veřejnost

o tom, že tzv. rozpočtová reforma má jiný smysl, než umožnit „dovládnout vládě do konce volebního období“, by dokázal snad jen náboženský vůdce a Vladimír Špidla. Ani jeden však nerozumí ekonomii.

Odvoláváme, co jsme slibili, a slibujeme, co jsme odvolali. Právě do bludného kruhu obdobných úvah se dostala vládní sociální demokracie. Středisko empirických výzkumů (STEM) udělalo na přelomu června a července roku 2002, tedy krátce po volbách do poslanecké sněmovny speciální povolební průzkum. Z toho vyplynulo, že v minulých volbách se rozhodlo až v jejich samotném závěru, a to ve prospěch ČSSD a KSČM. Zatímco komunisté posbírali převážně protestní hlasy, sociální demokraté dokázali získat voliče s nepevným politickým názorem. **Hlavním mobilizačním impulsem byla iluze o zachování jistot sociálního státu spojená s růstem sociálních dávek, se zmrazením věku odchodu do důchodu, s plošnými přídávky na děti, s 50tisícovou dotací pro novorozence, s růstem důchodů a platů ve veřejném sektoru – učitelé počínaje a státními úředníky konče.** (pokračování na str. 3)

Všichni si dobře pamatujeme, jak socialisté před volbami vystavovali na odív domnělé „úspěchy“ své čtyřleté vlády a vábili veřejnost na nereálné sliby. Dnes tváří v tvář realitě de facto přiznávají, že pokud by plnili své původní plány, mohli by zemi brzy dovést k ekonomické katastrofě typu Argentina s hyperinflací a možností zničení úspor. Když ODS odcházela v roce 1997 z vlády, činil státní dluh – zatížený závazky bývalého režimu – 170 mld. Kč. Za 4 roky Zemanovy vlády tento dluh dvojnásobně stoupl a dnes, za Špidlovu vládu reálně hrozí, že vyrobí za jediný rok stejný dluh, jako Zemanova vláda za celé své volební období. Místo hrozícího nárůstu dluhu veřejných financí na 1450 mld. Kč chce vláda svojí „reformou“ dosáhnout dluhu „pouze“ 1000 mld. Kč, který uchovává naději, že k mimořádným problémům nedojde před volbami v roce 2006. Tím bojuje o své přežití a odkládá provedení skutečných reforem do budoucna. Zvýšení dluhu ze současných 400 mld. o 600 mld. nazývá paradoxně šetřením.

Vláda navíc nehodlá šetřit sama na sobě. Zvyšuje daně, ceny a nejrůznější správní poplatky, chce snížit okruh příjemců a rozsah sociálních dávek; tedy hledá peníze u občanů a podniků, nikoli ve státním aparátu. Vládní tažení proti živnostníkům povede ke zvýšení nezaměstnanosti a cen. Důchodový systém je řešen nedůsledně, nadále narůstá byrokratická zátěž firem. Cílem vlády je jediné: vytvořit si humbukem kolem zdánlivé „reformy“ – která nemotivuje a účinně neřeší základní problémy – alibi pro přijetí státního rozpočtu na příští rok s nejvyšším deficitem v historii. Složitá diskuse o „reformě“ s odbory a veřejností má učinit návrh takového státního rozpočtu obecně přijatelným ve smyslu hesla: „Je lepší schválit deficit výsoko nad 100 mld., než nevyhovět volání odborů a veřejnosti“ a pod tímto heslem nerealizovat dílčí části tohoto „souboru opatření“, proti kterému bude nejsilnější protestováno. Proto ODS „reformu“ odmítá jako celek, neboť nehodlá vládě toto alibi poskytovat.

ODS připravuje svoji alternativu, vycházející z našich programových tezí. Předložíme ji v momentě, kdy vláda vyloží všechny karty na stůl, neboť některé sporné body nadále tlačí před sebou. Na rozdíl od ní chceme prosazovat takové kroky, které povedou k dostižení úrovně zemí EU a ožíví, nikoli utlumí naši ekonomiku. O to nám jde především.

Vlastimil Tlustý
stínový ministr financí

**KONVERGENCE SAZEB DPH
JE KROK SPRÁVNÝM SMĚREM**

Důvodem předložení vládní novely zákona o DPH nebyla potřeba harmonizace práva České republiky s právem EU, ale jen a jen potřeba naplnit prázdnou státní pokladnu. Je to snaha marná. Přehradu nelze naplnit, když odtok je větší než přítok. Chci po socialistické vládě, aby začala šetřit, je stejné, jako žádat čerta, aby se každý den modlil. Novela byla v Poslanecké sněmovně ještě „vylepšena“ pozměňovacím návrhem poslance ČSSD Krause, který přesunul řadu položek z 5% do 22% sazby. Ačkoliv opozice nemá v Senátu většinu, obávala se vláda o osud novely natolik, že sám premiér navštívil „Klub organizované demokracie“, aby se šikoval podporu vládnímu návrhu. Že se mu to podařilo je zřejmé z toho, jak probíhalo hlasování o pozměňovacím návrhu Senátního klubu ODS, který měnil sazbu 22% na 18% a sazbu 5% na 8%.

Pouze jediný senátor vládních stran se připojil k ODS. Ti, kteří měli sblížení sazeb ve volebních programech, dali přednost nevolnické účasti ve vládě. Přitom návrh nebyl ani protivládní, ani provládní - byl kompromisem mezi vládním návrhem a návrhem ODS na jednu sazbu 15%, který je nepochybně správný, ale v současné době bohužel neprůchodný. Vláda totiž stále nevěří tomu, že je možno při nižší sazbě realizovat větší výběr, a to zdaleka ne jen u DPH. Přechodný stav při sazbách 8 a 18% by zajistil dostatečný výnos cca 170 mld. a dopad na rodiny by byl menší, než je u vládního návrhu.

Daň z přidané hodnoty je pouze jedním článkem řetězu daňové soustavy, která je jako celek složitá, neracionální a vyžaduje radikální reformu. Tu ovšem socialistická vláda není schopna realizovat. Je nezbytné být připraveni na situaci, která brzo nastane v České republice i v Evropě s příchodem pravicových vlád. Voliči budou právem očekávat pozitivní změnu, ale současně nebudou příliš ochotni vzdát se socialistických vymožeností, aniž by si uvědomovali, že ty jsou téměř vždy realizovány na úkor budoucnosti.

Je načase vytvořit protiváhu „Listině práv a svobod“ v podobě „Listiny lidských povinností“, jejíž první článek bude znít: „Každý je povinen starat se o svou budoucnost.“

Že to nesouvisí s DPH? Ale souvisí...

Jaroslav Kubera
senátor PČR, primátor Teplic

Koalice chce jen vládnout, ne reformovat

Socialistická vláda prý považuje reformu veřejných financí za svou prioritu. Ještě před volbami však socialisté slibovali jen rozdávat a o žádné reformě nemluvíli ani náznakem.

Jakékoliv kritice na rostoucí zadlužování odpovídali ve špidlovském newspeaku: „Zdroje jsou“. Což česky znamená: „Nějak se to udělá, však ono se uvidí, neotravujte před volbami“. Dnes tentýž Špidla místo „peníze jsou“ křečovitě vykřikuje „nebude-li reforma, do deseti let nebude na důchody“.

Aby reforma veřejných financí měla smysl, musí stát na dvou základních pilířích. V dlouhodobém horizontu se musí zastavit růst veřejného zadlužování a ve střednědobém horizontu musí reforma povzbudit ekonomický růst. Ani jedna z těchto podmínek však vládními návrhy splněna není. Růst veřejného dluhu se nezastaví,

jen se tempo růstu zadlužení zpomalí. A prorůstový impuls neobsahuje vládní návrh vůbec žádný.

Několik dílčích parametrických změn současných zákonů, soubor škrtů a zdražování tak rozhodně nelze nazvat reformou veřejných financí. Proto si podporu ODS nezaslouží a také ji nedostane. Vládní koalice však zoufale potřebuje něco schválit. Schválí tedy cokoliv, jen aby zdůvodnila svůj souhlas se státním rozpočtem na příští rok a mohla dál vládnout. To je hlavní cíl vládní koalice – vládnout a ne reformovat.

Budeme tak mít dál u moci Špidlovu vládu lhářů (lživě slibovali úředníkům, učitelům, důchodcům, dnes i vojákům, zítra...). Nebudeme mít zdravé veřejné finance. Vládní koalice jen zbytečně vyčerpá trpělivost lidí pro pouhé pseudoreformy a kosmetické úpravy.

Menší koaliční partneři neprosadili vůbec nic. Přistoupí prakticky na cokoli, jen aby si udrželi svá vládní křesla. Koneckonců i Špidla prohlásil, že kdyby měli socialisté ve sněmovně většinu, návrh tzv. reformy by se od současného prakticky nelišil. Prosazování liberálně-ekonomických receptů ze strany např. Unie svobody je tak spíše zbožným přáním, než politickou realitou.

Jaké budou důsledky vládních opatření?

Zadlužování se nezastaví. Růst ekonomiky se nezrychlí. Naopak. Útokem na malý a střední podnikatelský sektor, genocidou živnostníků a dalším omezením ekonomické svobody bude pokračovat plahočivý růst, kdy se nám vyspělé ekonomiky budou jen vzdalovat.

PETR NEČAS
místopředseda ODS

Zvyšování daní naše rozpočtové problémy nevyřeší, ale ještě více je prohloubí

Tzv. reforma veřejných financí v podání současné socialistické vlády přinese zvýšení celkového daňového zatížení v objemu kolem 70 mld. Kč, a to zejména prostřednictvím zvýšení DPH (převedení většiny služeb do 22% sazby), spotřebních daní a daní z nemovitostí. Vláda bohužel nechápe, že dnes již zadýchávající se česká ekonomika je z podstatné části financována pouze enormním nárůstem státního dluhu. A dluhem financovaný ekonomický růst není dlouhodobě udržitelný. Rychle rostoucí státní dluhy spolykají velkou část zdrojů pro další rozvoj podnikatelských aktivit, a tedy další růst ekonomiky. Pro dokreslení tohoto tvrzení bych chtěl uvést, že zatímco mezi roky 1998 a 2002 na jedné straně vzrostl čistý úvěr vládě o 168 mld. Kč, tak zdroje (úvěry) domácím podnikům poklesly

o 391 mld. Kč. Z uvedených čísel je zřejmé, jaký „sací efekt“ vládní dluhy na trhu zdrojů pro podnikání vytvářejí.

Z pohledu ODS musíme tedy vyřešit dva problémy zároveň. Jednak jak zajistit zdravý a přitom mnohem rychlejší ekonomický růst a současně, jak zároveň snižovat současný dramatický nárůst státních dluhů. Řešení tohoto úkolu spočívá v rychlém a zásadním překlopení současného státně-dluhového financování růstu na financování růstu ekonomiky z nestátních zdrojů. Nástrojem k takovému rychlému překlopení pozice financování růstu je radikální daňová reforma. Tato reforma by měla přinést nízké příjmové daně, stejné jak pro občany, tak podniky. Stejnou (15%) sazbu je nutné zároveň uplatňovat jak pro příjmy, tak spotřebu (DPH). Majetkové daně by ne-

měly občana trestat za starost o jeho majetek, ale měly by pouze sloužit k údržbě a rozvoji občanské infrastruktury a služeb. Takovéto daně přitáhnou další aktivity a investice.

Radikální daňová reforma dá lidem a podnikům do rukou podstatně více peněz, což povzbudí růst ekonomiky, tentokrát ale financovaný ze soukromých peněz. A to by byl právě onen potřebný obrat gardu financování ekonomického růstu, který tak potřebujeme. Vyšší a zdravý ekonomický růst přinese i mnohem vyšší daňové příjmy pro stát. Vytvořili bychom tak základní východisko pro úspěšné provedení skutečné reformy veřejných financí, nikoliv ale jejich „deformy“, k čemuž nezadržitelně směřují kroky současné – zcela nekompetentní – Špidlové vlády.

MARTIN KOCOUREK
poslanec PS PČR

Pogrom na OSVČ

Vládní návrhy novel zákonů z oblasti sociální politiky, které byly 10. července 2003 doručeny do Poslanecké sněmovny, se velkou měrou dotýkají živnostníků neboli OSVČ (osob samostatně výdělečně činných).

Novely zákonů o státní sociální podpoře a o sociální potřebnosti zpřísňují podmínky výplaty sociálních dávek. I když OSVČ nemá žádný příjem, má se v současné době (při stanovování výše sociálních dávek, které obdrží od státu) za to, že si měsíčně vydělá životní minimum, tj. 4100 Kč. Nově se bude počítat s 50 % průměrné mzdy v národním hospodářství. Tím se bude jeho rodina jevit jako méně potřebná (v loňském roce byla průměrná mzda

15 707 Kč). Pro rodinu živnostníka, který je v nouzi, může tedy výše sociálních dávek výrazně klesnout.

Na druhé straně se pro OSVČ zásadně zvýší odvody na pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti. Vyměřovací základ (rozdíl mezi příjmy a výdaji) pro pojistné se zvýší postupně z 35% na 50%. Současně se od roku 2004 postupně zvýší minimální odvody OSVČ, které mají podnikání jako hlavní výdělečnou činnost. Dle mých propočtů to

např. znamená, že jestliže v roce 2003 činí minimální povinný měsíční odvod na sociální pojistné 548 Kč, v roce 2004 dosáhne výše téměř 1000 Kč. Zvyšování výše odvodů bude dále pokračovat až do roku 2006, kdy by měl dosáhnout téměř 1400 Kč. Pro OSVČ se zvýší i pojistné na zdravotní pojištění.

V současné době, kdy je třeba všemi možnými prostředky podpořit růst ekonomiky, vláda tažením proti živnostníkům směřuje opačným směrem. Nezaměstnanost se

zvýšuje a dá se očekávat další propouštění jak ve státní, tak v nestátní sféře. Kterýpak člověk, když ztratí práci a hledá nové uplatnění, se za těchto nových podmínek pustí do podnikání? Obávám se, že naopak řada živnostníků podnikání ukončí a přihlásí se na úřadě práce o podporu v nezaměstnanosti. S nárůstem restrikcí bez prorůstových impulsů ODS nemůže souhlasit.

ALENA PÁRALOVÁ

poslankyně PS PČR, stínová ministryně práce a sociálních věcí

Jak utopit živnostníky aneb konec živnostníků a drobných podnikatelů v Čechách

Živnostníci a drobní podnikatelé to měli, mají a budou mít těžké. K podnikání je žene jistá přirozená síla a touha po samostatnosti a dokázání si svých schopností. Začít podnikat je však čím dál tím složitější. Dnešní živnostenský zá-

kon má nejvíce živností v Evropě a to je jich ještě velké množství v kategorii vázaných a koncesovaných. To znamená, že žadatel musí splňovat kvalifikační předpoklady. Přitom je zřejmé, že někde je to pochopitelné, například

u elektro činností, a někde je to nepochopitelné, například hotelová činnost. Založit si malou společnost (společnost s ručením omezeným) je bez právní pomoci dnes nemožné. A když už si zaplatíte advokáta a notáře, tak ještě čekáte několik měsíců na zápis do obchodního rejstříku.

Přes všechny tyto složitosti se vláda chystá v Parlamentu prosadit změny zákonů, které živnostníky a drobné podnikatele potopí.

Připočteme-li k tomu ten fakt, že již v novele zákona o DPH se snižuje hranice povinného plátcovství

ze 3 na 2 miliony a že další novelou vláda sníží tuto hranici na 1 milion, pak je likvidace drobných živnostníků a podnikatelů završena. Odborníci odhadují, že krach se nevyhne přibližně 200 tisícům živnostníků. Je-li dnes přes 500 tisíc lidí bez práce pak se toto číslo může o oněch 200 tisíc zvýšit. Od těch, kteří přežijí, stát sice vybere více, ale mnohem více vydá na dávkách pro nezaměstnané. Jen z tohoto malého příkladu je patrné, že nejde o reformu, ale o antireformu!

OLDŘICH VOJÍŘ

poslanec PS PČR

ZMĚNY, KTERÉ VLÁDA SCHVÁLILA

Současný stav	Očekávaný stav
Nemáte - li zisk neplatíte daň z příjmů	Zaplatíte daň z příjmů ze základu vypočteného z poloviny průměrného platu (dnes cca 8.000,-Kč) Což je za rok při 15% a povoleném odpočtu daň 8.430,-Kč
Vyměřovací základ pro sociální a zdravotní pojištění je 35% ze zisku	Vyměřovací základ bude 40% a následně až 50% ze zisku
Jednoduché účetnictví u OSVČ	Pokud živnostník překročí 3 mil obrát musí přejít na podvojný účetnictví

(pokračování ze str. 1)

Český sen Vladimíra Špidly, se kterým vyhrál volby, byl mnohem obludnější než ten, který několika stovkám našich spoluobčanů nedávno připravili dva nezbední studenti z pražské FAMU. Bylo to vítězství iracionality nad Vladimírem Špidlou, který je ztělesněním života nad poměry a kultury dluhu. Premiér však

postupně ztratil podporu „starých“ sociálních demokratů, kterým najednou chybějí peníze na tradiční projekty.

Programové prohlášení vlády se kromě již zmíněných slibů hemžilo i dalšími: plošné přídatky na děti, společné zdanění manželů, milionářská daň, příspěvek pro školáky, příspěvek pro ty, kdo si nechají „sešro-

tovat“ staré auto a další sociálnědemokratické hity. Téměř nic z programového prohlášení nakonec nebylo splněno. Obrovské schodky ve veřejných rozpočtech nakonec donutily sociální demokraty k paradoxním krokům. Vláda vedená Vladimírem Špidlou oznámila, že věk pro odchod do důchodu nesníží, ale zvýší, že důchody budou růst pomaleji, že se

omezí nemocenská, že zvýší některé daně. „Takto pojatá reforma je ku prospěchu celku“, prohlásil nedávno premiér. Jeho „Český sen“ se postupně obrací ve svůj protipól. Vladimír Špidla a jeho vláda zůstávají – zatím!

MIREK TOPOLÁNEK

předseda ODS

PRINCIPY REFORMY VEŘEJNÉ SPRÁVY JSOU V ROZPORU S ÚSTAVOU

Vláda ČSSD v rámci své reformy veřejné správy zcela bez ostychu převedla na kraje spolu s nemocnicemi a jinými příspěvkovými organizacemi i obrovské dluhy. Je veřejně známou skutečností, že výše těchto dluhů je tak výrazná, že kraje nebudou schopny bez pomoci státu se s těmito dluhy vypořádat a efektivně tak zajistit například zdravotní péči na svém území. Vedle tohoto vládního „dárečku“ vláda ve svém zákoně zakázala krajům se získaným majetkem po dobu 10 let svobodně disponovat. Vznikla tak situace, kdy kraje sice vedle dluhů získaly relativně velký majetek, s tímto však nemohou svobodně nakládat a nemohou tak ani jeho přebytečné části odprodat a zaplatit část těchto státních dluhů.

Z tohoto důvodu podala skupina 45 poslanců ODS návrh na zrušení některých ustanovení zákona č.290/2002 Sb. o přechodu některých dalších věcí, práv a závazků ČR na obce a kraje a žádala Ústavní soud, aby posoudil, zda přechod dluhů ze státu na kraje není v rozporu s Ústavou garantovaným právem na samosprávu (článek 8 a 100 Ústavy) a zda může stát svévolně omezit kraje v užívání jejich majetku.

Ústavní soud na první otázku odpověděl, že přechod dluhů na kraje nebyl v pořádku, že došlo k ekonomické destabilizaci krajů a konstatoval, že stát by se neměl zbavovat odpovědnosti za své dluhy. Přijal též naši argumentaci, že převodem státních dluhů na kraje došlo k porušení práva na samosprávu. Bohužel však, dle mého názoru trochu alibisticky, rozhodl, že daná ustanovení zákona, na jejichž základě došlo k transferu dluhů nemůže zrušit, protože šlo o transformační zákon, který se aplikoval pouze jedenkrát. I to, byť pouze morální vítězství, mohou, dle mého názoru, kraje využít v dalším vyjednávání s vládou.

Ve druhém případě pak soud plně přijal naši argumentaci, že jde o nepřijatelný zásah do vlastnického práva a předmětná ustanovení daného zákona zrušil. **Kraje tak budou moci od 1. 1. 2004 zcela svobodně nakládat se svým majetkem.**

Na závěr si neodpustím poznámku, že rozhodnutí Ústavního soudu, jasně ukázalo, že reforma veřejné správy, realizovaná ČSSD, stojí na protiústavních principech, a že na krajskou samosprávu není možno pohlížet jako na pouhou součást státu tak, jak si to představují naši socialisté, ale jako na jeho partnera.

Jiří Pospíšil

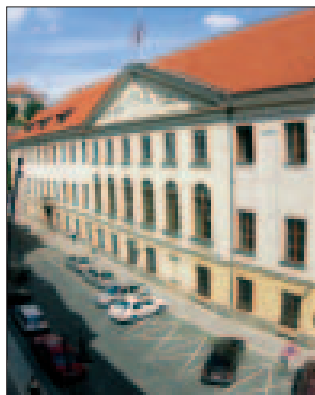
poslanec PS PČR,
stínový ministr spravedlnosti

Trvejme na důsledném vyrovnání s minulostí

Dne 9. července 2003 uplynulo deset let od okamžiku, kdy Poslanecká sněmovna schválila zákon č. 198/1993 Sb., o protiprávnosti komunistického režimu a odporu proti němu. Při této příležitosti jsem na 18. schůzi předložil jménem klubu ODS návrh usnesení Poslanecké sněmovny, konstatující, že dodnes nedošlo k důslednému vypořádání se s tímto obdobím. Tato alarmující skutečnost ukazuje, jak málo jsou orgány činné v trestním řízení a česká justice schopny postihnout exponenty bývalého režimu. Mnohdy dochází z verdiktů soudů k tak schizofrenním situacím, jako je povinnost bývalých studentů omlouvat se bývalým předsedům ZO KSČ na vysoké škole. Absurdita např. tohoto případu jde tak daleko, že si policie zve na výslech i současné studenty, kteří si „dovolili“ vyjádřit svým kolegům podporu. Notoricky známé jsou případy s. Grebeníčka staršího a řady dalších.

V této situaci je dle mého názoru povinností zákonodárského sboru,

aby trval na naplňování zákona, který dodnes vyvolává citlivé historické reminiscence. Odpovědnost KSČ za způsob vlády v naší zemi v letech 1948-1989 je stále neoddiskutovatelná. Stejně tak bychom neměli zapomínat na ty, kteří se dokázali postavit proti komunistické moci a v boji proti ní přinesli jakékoli oběti. Je povinností především vlády, aby se urychleně zasadila o nápravu křivd na lidech postižených komunistickým režimem všude tam, kde to ještě lze učinit a zatím se tak nestalo. Zároveň musí urychlit zpří-

stupňování svazků vzniklých činností bývalé StB. Nezbyvá než vyzvat všechny odpovědné orgány, aby důsledně prosazovaly potrestání nebo alespoň symbolické odsouzení všech zločinů spáchaných protagonisty komunistického režimu. Velmi znepokojivé jsou přitom stále rostoucí tendence bagatelizovat a ospravedlňovat komunistické zločiny. Vláda zároveň musí věnovat výrazně větší pozornost všem projevům politického extremismu a důsledně dbát o jejich potírání.

Význam navrhovaného usnesení je o to větší, že KSČM na stejné schůzi předložila návrh na zrušení lustračního zákona, který sice nakonec neprošel, ale podpořila ho i část poslanců vládní ČSSD. Pikantní je na celé věci skutečnost, že usnesení nakonec nebylo přijato nejen díky poslancům KSČM a ČSSD, ale i některým členům klubu US-DEU (H. Marvanovou, S. Karáskem a T. Fišerovou), kteří se hlasování zdrželi.

IVAN LANGER

místopředseda PS PČR

System investičních pobídek je neúspěchem hospodářské politiky ČSSD

Vláda předložila parlamentu novelu zákona o investičních pobídkách. Vzhledem k tomu, že je podle něj postupováno již čtvrtým rokem, šlo o vhodnou příležitost ke zhodnocení tohoto ekonomicky nestandardního nástroje hospodářské politiky vlády.

ODS se nikdy netajila svým rezervovaným postojem. Od počátku jsme namítali, že

- selektivní zvýhodnění jedné skupiny podnikatelů na úkor druhé způsobuje ekonomické distorze, neefektivní alokace zdrojů a tím přispívá nikoliv ke zvyšování, ale naopak ke snižování ekonomického růstu,
- úředníkům státu se dává do rukou obrovská moc, vzniká novodobá Státní plánovací komise, která rozhoduje, co, kdo a kde bude vyrábět,

- pokud vláda má pocit, že podnikatelské prostředí je v zemi špatné, má přijmout opatření k jeho zlepšení **pro všechny**, ne jen pro omezenou skupinu vyvolených.

Socialističtí protagonisté naopak tvrdili a tvrdí, že investiční pobídky

- řeší nezaměstnanost,
- přispívají k přílivu zahraničního kapitálu,
- pomáhají růstu ekonomiky.

To byly ve stručnosti výchozí teze odpůrců a zastánců této politiky. Dnes už můžeme dělat závěry, nikoliv na základě teoretických postulátů, ale, jak s oblibou říkával Miloš Zeman, tvrdých dat. A ta jsou taková, že

- po dobu existence pobídek **míra nezaměstnanosti trvale roste**.

Ministr Škromach se rád chlubí, že vytvořili 40 000 pracovních míst, ale už nedodává, že jejich vlády stačily svou politikou čtvrt miliónů lidí o práci připravit,

- příliv zahraničního kapitálu **neroste**, ale od roku 1999 klesá,
- růst ekonomiky je horší než výkon pověstné dýchavičné lokomotivy.

Socialisté přes tato zjevná fakta dále trvají na svém. V parlamentní debatě jsem pochopil proč. Investiční pobídky jsou v podstatě tím jediným, co lze považovat za výraz jejich *hospodářské politiky*. Nemohou přiznat její neúspěch.

(více k tématu viz projev Martina Řimana v PSP, www.psp.cz, nebo www.riman.cz)

MARTIN ŘÍMAN

poslanec PS PČR, stínový ministr průmyslu a obchodu

Každá reforma musí být řádně připravena. Jinak je to hazard!

Bude-li reforma veřejných financí připravena stejně jako reforma armády, máme se na co těšit. Příklad toho, jak radikálně ze dne na den mění vláda svá rozhodnutí, nemohl být zřetelnější. Zůstanu doma na Vysočině a vrátím se o rok zpět. Tento kraj byl doslova vytapetován plakáty báječného mladého politika, Jaroslava Tvrdíka. Nejvíce jej milovali v Náměšti nad Oslavou. Také jim toho hodně nasliboval. ODS, která tehdy zamítla nákup stíhaček za 100 mld. Kč, do tohoto města téměř nesměla. Letecká základna v Náměšti se měla stát výkladní skříň profesionální armády. A ČSSD zde získala více než 40 % hlasů. Starosta v Náměšti, ještě před nedávnem ujišťovaný premiérem, že sliby platí, se probudil do tvrdé reality. Letecká základna se ruší. Přes noc byla odněkud vytažena další verze profesionalizace armády. Výkladní skříň své reformy okovanou botou vykopla sama vláda, avšak střepy poraní tisíce lidí. Rozvoj značné části Třebíčska se na desetiletí zabrdí.

Jistoty hlášené premiérem se zvrhly. On sám necítí potřebu něco vysvětlovat. Proč také. Dočkali bychom se stejně pouze obvyklých frází o hluboké a zodpovědné diskusi, kterou vláda vede. A výsledky se dostávají. Situaci nejlépe vystihují

slova: lži a hazard. Na tomto příkladě vláda ukazuje „promyšlenost“ svých reforem. Hazarduje s osudy lidí, s penězi, které na stále se měnící nápady vyplývá, hazarduje s budoucí prosperitou naší země. To vše je založeno na volebním podvodu. Nepřipomíná nám to něco? Neinspirovala se vláda u tvůrců Českého snu? Stejně jako oni lákala lidi na nákup zboží – svého programu. Ve volbách mu udělala monstrózní re-

klamu. Vládní Český sen sliboval pozemský ráj, kde ve virtuálním sociálním magacinu nebudeme muset ani nakupovat. Vše dostaneme zadarmo! Tedy, pravda, ne všichni. Jenom ti, kteří si to zaslouží. Ostatní zaplatí vyšší daně. To je spravedlivé. A občané hlasovali. A rozeběhli se do vládního supermarketu. Ale ouha! Místo něj však stojí plechová budka, polepená plakáty. Stejně tvář jako před rokem, řeč jiná. „Nedá-

me nikomu nic, vezmeme všem. Pravda, některým více. Tak je to spravedlivé.“ Do takové budky by nyní v Náměšti ze zoufalství kopli. Rozpočty krajů by ji musely nejprve pozlatit, aby někoho zaujala. My z ODS bychom z ní mohli tak na nejvyšší udělat krmítka pro ptáčky. Ale co uvidí, až z té budky vyletí?

MIROSLAVA NĚMCOVÁ
místopředsedkyně ODS,
místopředsedkyně PS PČR

Součková chystá zákon, který nedává smysl

Ministryně zdravotnictví Marie Součková si chce zjevně mermomocí zadělat na legislativní blamáž. Ve snaze všemi prostředky zamezit krajským úřadům, aby z bývalých okresních nemocnic řízených formou příspěvkové organizace udělaly akciové společnosti, se chystá předložit do vlády návrh novely zákona o krajích. Do textu novely zákona hodlá totiž začlenit nový bod, jenž říká, že: „Kraj nesmí změnit právní formu zdravotnického zařízení, které se stalo příspěvkovou organizací kraje na základě zvláštního zákona“ (míněno zákon o převodu státu na kraje). Jedná se o unikátní představu, protože

změnit právní formu příspěvkové organizace na jakoukoliv jinou neumožňuje už současná legislativa. Příspěvkovou organizaci lze pouze zrušit, a to kraje nechtějí. Středočeský kraj (stejně jako Západočeský, Královéhradecký či Pardubický) má zájem pouze převést činnost příspěvkových organizací na nově založené akciové společnosti, pronajmout jim k tomu potřebný majetek i vybavení a převést na ně personál. Původnímu subjektu by tak zůstaly dluhy, které kraje převzaly jako relikv z doby spravování nemocnic státem a které by zbytková organizace umořovala z výnosů pronájmu.

Pokud by paní ministryně chtěla být ve svém tažení proti krajům úspěšná, musela by tedy novelou zákona zakázat krajům zakládat vlastní obchodní společnosti ve zdravotnictví, což by ovšem byl bezprecedentní zásah do práv samosprávných orgánů. Paní ministryně se proto nesmí divit, že proti tomuto případnému kroku kraje ostře protestují. Středočeský kraj byl jedním z prvních, který takto učinil. Jako jeho představitel jsem již osobně zaslal v tomto duchu své připomínky k zamýšlenému návrhu. Kraje převzaly nemocnice od státu s velkými dluhy. Jejich celkové zadlužení se odhadu-

je na 6 miliard korun. Vláda se přitom zdráhá přihlásit k odpovědnosti a dluh smazat. Středočeský kraj chce transformaci nemocnic provést tak, aby krajský rozpočet nemusel doplácet na chyby státu v minulosti. Musí hledat cesty, jak nastavit provoz nemocnic, aby plnil svou funkci a nepřinášel ekonomické ztráty. Návrh ministryně je pokusem o zásah do kompetencí v době, kdy se ministerstvo zbavilo převodem nemocnic na kraje zodpovědnosti za jejich provoz, jak bláhové a pohodlné.

PETR BENDL
místopředseda ODS,
hejtman Středočeského kraje

PŘÍMÝ PŘENOS Z JEDNÉ HOSPODY

Od 1. července dopadá na české hospody kladivo vyhlášky naší socialistické vlády, konkrétně pak ministerstva zdravotnictví č. 107/2001, která jde daleko nad rámec podmínek evropské směrnice č. 93/43. Vláda se ale snaží vytvářet dojem, že ona je ve všem úplně nevině a přesouvá zodpovědnost na bezejmenného bruselského byrokrata. Přitom stačí, aby se paní ministryně seznámila s onou bruselskou směrnicí a vyhlášku změnila. Jako mávnutím kouzelného proutku by zmizely všechny ty nesmyslné starosti s umyvadly s mísící baterií bez ručního nebo pažního ovládní, se speciálními místy na vytloukání vajec a rychlozmrazovacími boxy. Možná by nezauzavla česká kuchyně.

O to ale vládě vůbec nejde. Ona zřejmě českému pohostinství nijak pomoci nechce. Přísná regulace daleko nad evropskými standardy povede pouze k tomu, že hygienici budou v odůvodněných případech udělovat výjimky, s čímž se sice ve vyhlášce počítá, ale jen na časově omezenou dobu. Každý si dokáže představit, k čemu takové povolování výjimek může vést. Majitel hospody má tedy dvě možnosti. Buď bude investovat spoustu peněz a času do zbytečného „hygienického“ vybavení, na které obzvláště ve venkovských hospodách prostě nevydělá, anebo se bude v prachu plazit před hygienikem, aby mu milostivě udělil výjimku, byť na chvíli. Nebude se tedy nikdo moci divit, když někteří majitelé vyřeší tuto situaci jednoduše – svůj podnik zavřou. Možná se pak půjdou živit někam jinač anebo budou čekat na podporu. A na závěr mi dovolte přímý přenos z jedné hospody, kde jsem nedávno seděl.

Je pěkná, útulná a příjemná. Ale pozor - kuchyň není vůbec oddělená od jídelny, vaří se přímo za barem. Na záchodech není osušovač rukou, on by se tam prostě nevešel. Rozhodně jsem nikde neviděl speciální pracovní plochu na vytloukání vajec, všechno vaření se odehrává na jednom pultě, vlastně barovém. Chybí i bezdotykové umyvadlo pro kucháře. Spokojený majitel se ale usmívá a z návštěvy hygieniků strach nemá. Jmenuje se totiž Jacques, má hospodu U modrého papouška, která je v Bruselu. Ano, v tom Bruselu, který se stal pojmem shrnujícím obavy z centrální nadbytečné regulace. Třeba se ministerští úředníci při svých cestách podívají na evropské stravování a přestanou likvidovat české pohostinství.

Miroslav Beneš
poslanec PS PČR

EVROPSKÁ UNIE

Pražská výzva

Praha, Žofín
10. července 2003

Rozšíření EU o nové členské země přivedlo evropské národy na novou dějinnou křižovátku.

Jedna cesta směřuje k umělému, centralistickému a federalistickému evropskému superstrátu, vytvořenému pro byrokraty a politiky, ne pro občany.

Druhá cesta vede k vzájemné a dobrovolné spolupráci suverénních národů ve oblastech společného zájmu, zarámované jednotným ekonomickým prostorem, společným trhem a svobodným obchodem.

Evropské národy potřebují vzájemný respekt k národním odlišnostem, k národním demokratickým tradicím a ke specifickým národním zájmům. Potřebují dostatečně pružný rámec evropské spolupráce založený na konsensu demokratických národních států, a ne další posun v rovnováze sil, jak směřem od evropských národů k odcizeným nadnárodním institucím, tak mezi národy.

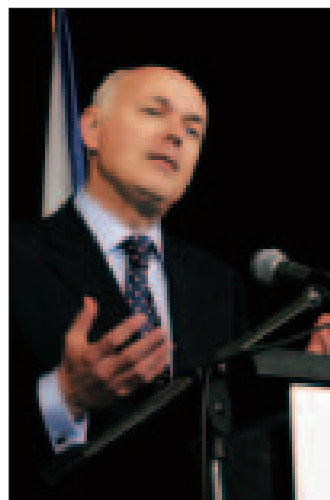
Evropské národy nepotřebují smlouvu – ať již se jmenuje Ústava nebo ne – stlačující všechny evropské země do jednoho ekonomického, politického a právního rámce. Bohužel, přesně tam však směřují výsledky Konventu o budoucnosti EU. Proto je třeba podrobit je jedinému společnému testu – lidovému hlasování, referendu. Základem spolupráce mezi evropskými národy by měly být smlouvy uzavřené mezi suverénními státy a legitimita Evropské unie by měla být odvozena pouze od těchto smluv.

Je třeba, aby politické síly, které sdílí tuto vizi, ji uměly společně podpořit a prosadit.

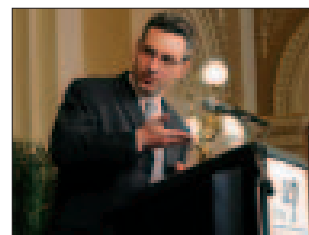
Iain Duncan Smith
Ludwik Dorn
Mirek Topolánek

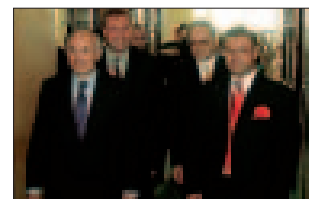
Iain Duncan Smith (britská Konzervativní strana), Mirek Topolánek (ODS) a Ludwik Dorn (polská strana Právo a spravedlnost) po podpisu Pražské výzvy

I. D. Smith při přednášce Centra pro ekonomiku a politiku prohlásil, že Češi by se neměli bát odmítnout společnou měnu a ústavu EU

Setkali se zúčastnil 1. místopředseda ODS a stínový ministr zahraničí Jan Zahradil

I. D. Smith a Mirek Topolánek s hejmanem Josefem Pavlem na návštěvě v Karlových Varech

Slovensko zavádí rovnou daň

Veřejné finance na Slovensku i v České republice trpí podobnými problémy. Deficit veřejných rozpočtů dosahuje v obou zemích více než 6 % HDP. Obě země přistupují k reformě, jejímž cílem je deficit veřejných financí postupně snižovat.

Střednědobým cílem slovenské vlády je snižování daní, česká vláda daně zvyšuje. Ústřední myšlenkou slovenské reformy je rovná daň. Zavedení rovné daně se opírá o zkušenost mnoha zemí, které mají díky rovné dani nižší daňové úniky a vyšší hospodářský růst. Hospodářský růst s rovnou daní bývá až dvojnásobný oproti zemím, které rovnou daň nemají. Česká vláda nechce o rovné dani ani slyšet.

Slovenská vláda bere realisticky v úvahu politický cyklus a ví, že ve volebním roce je snižování výdajů nejtěžší. „Vycházím z toho, že funguje politický cyklus a že by nebylo ani moudré ani možné snižovat deficit veřejných financí ve volebním roce. Proto jsme zvolili strategii dostat se na 3% už v roce 2005,“

uvedl nedávno v Praze slovenský ministr financí Ivan Mikloš. Naopak česká vláda ve své koncepci reformy veřejných rozpočtů počítá ještě v roce 2005 s deficitem 4,8 % HDP a s největším poklesem deficitu právě ve volebním roce. Tomu se ale dá sotva věřit, spíš lze realisticky očekávat, že ve volebním roce, kdy každá vláda tíhne k uplácení všech možných zájmových skupin, bude deficit vyšší.

Slovenská reforma mění daňový systém k lepšímu. Česká reforma znamená jen zaplácávání, děr, které stěží sníží daňové úniky a sotva zvýší hospodářský růst.

PETR MACH

výkonný ředitel

Centra pro ekonomiku a politiku

Starostové a hejtmani nejsou spokojeni s reformou veřejné správy

To je hlavní závěr ze setkání starostů, primátorů a hejtmanů zvolených za ODS, které za účasti vedení ODS, poslanců a senátorů v květnu uspořádal Senátní klub ODS. Řada senátorů má bohaté zkušenosti z komunální politiky. Dobře proto vědí, jak je důležité se občas setkávat a společně hledat nejen dobrá řešení, ale také vzájemnou podporu názorově si blízkých kolegů. Naplnění těchto myšlenek bylo hlavním cílem organizátorů a jsem přesvědčen, že tak bylo toto setkání účastníky chápáno.

V Senátu se sešlo 120 starostů pověřených obcí, primátorů a hejtmanů. Už tento počet sám o sobě vypovídá, jak silné a významné je postavení ODS v komunální poli-

tics. Jsou to především politici naší strany, kteří zastávají rozhodující pozice v čele měst a krajů. Zodpovědnost za rozvoj obcí a krajů cítí i vedení ODS, a tak to také vyjádřil předseda Mirek Topolánek ve svém úvodním vystoupení. Vlastní jednání bylo rozděleno do několika bloků s úvodním referátem, po kterém následovala diskuse. Oldřich Vlasák popsal činnost Svazu měst a obcí, Petr Gandalovič zhodnotil reformu veřejné správy, Petr Bendl představil názory ODS na financování obcí a krajů, Tomáš Julínek se zabýval změnami ve zdravotnictví, aktuální problémy obcí uvedl starosta Poděbrad Jozef Ďurčanský, o strukturálních fondech EU informoval Martin Říman. Petr Ne-

čas se zabýval především vztahy mezi jednotlivými politickými strukturami. Následující diskuse k jednotlivým tématům byla závěrem shrnuta do osmi bodů. V těch se zjednodušeně říká, že reforma veřejné správy nesplnila slibovaná očekávání – je dražší a složitější. Je třeba ji urychleně přehodnotit. Dále je nutné posílit rozpočty obcí vykonávající tzv. přenesenou působnost. Reforma veřejných financí musí vést k přímé motivaci obcí, měst a krajů na podpoře rozvoje daného území. Trvalým úkolem pro veřejnou správu musí být snaha omezovat byrokracii a zjednodušovat občanům život. Organizátoři setkání zaslali tyto závěry předsedovi vlády s žádostí, aby je postoupil jednotlivým ministrům.

Výrazná podobnost názorů jednotlivých vystupujících jasně ukázala, že i na této úrovni zní ODS silným a téměř jednotným hlasem. Setkání mělo mezi starosty, primátory a hejtmany velmi příznivý ohlas. To samozřejmě potěšilo členy Senátního klubu ODS, kteří po této zkušenosti chtějí založit tradici každoročního setkávání komunálních politiků zvolených za ODS v Senátu.

JÍŘÍ LIŠKA

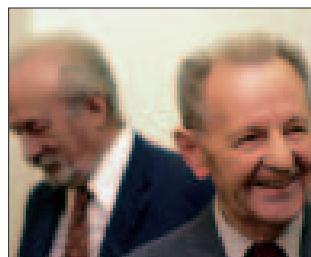
předseda Senátního klubu ODS

Filipova nehoráznost

Poslankyně ODS Eva Dundáčková v rozpravě při projednávání návrhu KSČM na zrušení lustračního zákona mimo jiné uvedla: „Za spáchané zločiny a další skutečnosti jsou plně spolupovědní ti, kteří komunistický režim prosazovali jako funkcionáři, organizátoři a podněcovatelé v politické a ideologické oblasti. Dovolte mi říci, že jsou to právě ti příslušníci, či jak to chcete nazvat, zločinecké sítě KSČM, o které dnes jde. To jsou ti, které pan poslanec Vojtěch Filip považuje za diskriminované, kterým dnešní režim ubližuje. Tvrdím, že to není pravda. Tito lidé se mohou svobodně pohybovat v naší demokratické společnosti, v našem demokratickém zřízení, pokud jim soudem není uložen trest za prokázané spáchané trestné činy.“

Reakce místopředsedy Poslanecké sněmovny Vojtěcha Filipa (člen KSČ od r. 1983): „Jediné, co v závěrečném vystoupení musím říci a co musím požadovat, je kategorický požadavek na to, aby se mi omluvila kolegyně Dundáčková. Jestliže řekla, že existuje zločinecká síť KSČM, tak trvám v této sněmovně na tom, aby se mi veřejně omluvila. Takovou hloupost a nehoráznost jsem ještě v tomto státě neslyšel!“

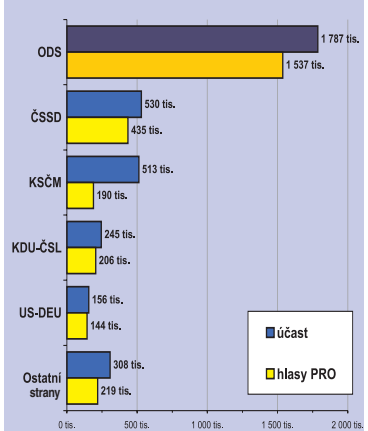

VÝSLEDKY REFERENDA O VSTUPU DO EU TROCHU JINAK

Výsledky referenda o vstupu do EU, které se konalo v polovině června, jsou notoricky známy. Zopakujeme si přesto hlavní údaje a doplníme je o fakta, která nebyla tolik prezentována. Referenda se zúčastnilo 55% voličů, 77% z nich hlasovalo pro vstup a 23% proti vstupu. Pro vstup do EU tak hlasovalo 42% všech zapsaných voličů.

Tyto skutečnosti byly mediálně interpretovány jako mimořádný úspěch. Vláda si ústy řady svých představitelů tento úspěch přivlastňovala a někteří z nich dokonce i po skončeném referendu kritizovali politiku ODS za jejich „evropské“ postoje. Z průzkumu agentury SC&C, zpracovaného pro Českou televizi, však vyplývá něco jiného. Výsledky tohoto nejrozsáhlejšího průzkumu volebních preferencí v historii, jehož se zúčastnilo 19 000 respondentů, jsou znázorněny v grafu.

CHOVÁNÍ SKUPIN POTENCIÁLNÍCH VOLIČŮ V EVROPSKÉM REFERENDU

Co z průzkumu vyplývá?

Účast potenciálních voličů vládních stran je v součtu dvakrát menší než voličů ODS. Zhruba stejný poměr platí i u těch, kteří hlasovali kladně.

V porovnání s jarními volbami 2002 přišlo zhruba o 1,2 miliónu voličů vládní koalice méně, zatímco u ODS zhruba o 600 tisíc více.

Pro vstup do EU hlasovalo mj. více voličů KSČM, než tzv. „proevropské“ US-DEU.

Vládě by proto ohledně výsledků referenda slušela uměřenost. Spíše než okázalé opájení se jeho výsledkem by jí mělo zajímat, proč k němu přišlo přes masivní a nákladnou kampaň tak málo jejich voličů. Bez nadsázky se dá říci, že vládní „proevropská“ propaganda, zaměřená spíše na vlastní voliče a nerozhodnuté, selhala a téměř zcela se minula účinkem.

víte, že...

ODS V TV DISKUSÍCH

■ *Přehled účasti politiků podle stran v hlavních diskusních víkendových TV pořadech (Naostro, Špona – ČT, Sedmička – NOVA, Nedělní partie – PRIMA) za poslední rok od voleb (16. 6. 2002 – 6. 7. 2003) znázorňuje následující tabulka:*

	ČT	Nova	Prima	CELKEM
ODS	37	32	33	102 (27,4%)
ČSSD	36	30	30	96 (25,8%)
KSČM	15	8	21	54 (14,5%)
US-DEU	14	9	19	42 (11,3%)
KDU-ČSL	12	10	18	40 (10,8%)
Ostatní	28	2	8	38 (10,2%)
	142	101	129	372 diskutujících

■ *Při porovnání období do voleb do Poslanecké sněmovny (1. 1. 2002 – 9. 6. 2002) a po těchto volbách (16. 6. 2002 – 6. 7. 2003) došlo k nárůstu poměrného zastoupení účasti politiků ODS ve sledovaných víkendových TV pořadech.*

■ *V období od voleb do Poslanecké sněmovny 2002 má ODS ze stran celkově nejvyšší průběžnou účast svých politiků v těchto pořadech.*

■ *Frekvence účasti politiků ODS, která je vyšší než odpovídající volební výsledek, je dána mj. současným opozičním postavením ODS a z toho vyplývajícími dramaturgickými záměry.*

■ *Ve sledovaném období se víkendových TV diskusí zúčastnilo celkem 29 politiků ODS: J. Zahradil (13 účastí) M. Topolánek (10), V. Tlustý (9), M. Němcová (8), P. Nečas (6), V. Klaus (6 do zvolení prezidentem), M. Kocourek (6), I. Langer (5), P. Bendl (4), P. Sobotka (4), P. Bém (4), M. Beneš (4), O. Vojíš (3).*

USNESENÍ VÝKONNÉ RADY ODS ZE DNE 7. 7. 2003

■ VR ODS s obavami sleduje vývoj kolem kauzy Kinský, stejně tak jako silící požadavky související s majetkovým odškodněním odsunutých sudetských Němců. VR ODS konstatuje, že tyto případy by mohly vést k podání tisíců nových žalob, k prolomení restituční hranice a k znejistění majetkoprávních vztahů vzniklých po druhé světové válce. VR ODS je znepokojena nejasným postojem některých politických stran, který vytváří prostor pro toleranci pokusů o revizi poválečného uspořádání.

■ VR ODS konstatuje, že tzv. reforma veřejných financí je pouze polovičatou snahou Špidlovy

vlády zmírnit katastrofální rychlost zadlužování země, do kterého jí právě sociálně-demokratické vlády v posledních pěti letech uvrhly. Balík zákonů navržený vládou znamená pouze zdražování, zvyšování daňové zátěže, zvýšení nákladů veřejné správy a v konečném důsledku snížení životní úrovně občanů České republiky a omezení ekonomického růstu ČR. Pouze skutečná reforma obnovující motivaci k práci a aktivitě občanů, směřující k podpoře hospodářského růstu a omezující plýtvání se státními penězi může vést k pozitivnímu obratu. VR ODS žádá své poslance a senátory, aby nepodpořili vládní návrhy zá-

konů tzv. reformy veřejných financí jako celek a aby se neúčastnili ani na dílčích úpravách formou pozměňovacích návrhů.

■ VR ODS vyslovuje nespokojenost s tím, že část poslaneckého klubu podpořila vládní návrh zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, v jehož důsledku dojde k zvýšení státních výdajů o 6,5 miliardy ročně a který dokonale odhaluje, že současná vláda to s úsporami nemyslí vážně.

■ VR ODS trvá na politice nulové tolerance vůči současné vládě, a proto doporučuje Senátnímu klubu, aby návrh služebního zákona nepodpořil.

Memorandum o spolupráci ODS a CEVRO

7. července 2003 podepsali předseda Občanské demokratické strany Mirek Topolánek a předseda správní rady CEVRO – Liberálně-konzerva-

tivní akademie Ivan Langer memorandum o spolupráci. V memorandumu se obě organizace dohodly na **dlouhodobé vzájemné spolupráci „při šíření liberálně-konzervativních idejí a programu“**. Na základě memoranda bude ODS napomáhat CEVRO mimo jiné při **vyhledávání kontaktů se zahraničními partnery a propagovat aktivity CEVRO**. ODS také **zajistí spolupráci své manažerské sítě** při organizaci aktivit CEVRO, včetně distribuce jeho tiskovin. CEVRO se zejména zavázalo členům ODS poskytovat **ucelený systém vzdělávání a pří-**

pravy, a to zejména prostřednictvím svého projektu „**Liberálně-konzervativní akademie**“, který startuje letos na podzim.

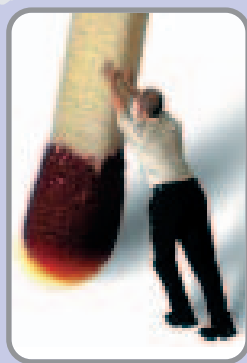
CEVRO bude také organizovat **osvětové akce** za účasti ODS, napomáhat při **propagaci politiky ODS**, vydávat publikace pro vnitřní potřeby ODS a také poskytovat **publikační prostor** pro její členy ve svých periodických i neperiodických tiskovinách.

Předsedové ODS a CEVRO se v memorandumu také zavázali, že **konkrétní formy spolupráce budou blíže upravovat roční smlouvy**.

Publikace „IV. Ideová konference ODS“

HK ODS vydala sborník, shrnující průběh IV. Ideové konference ODS, která se konala 17. května 2003 pod heslem „Když do EU tak s ODS“ v Praze v Národním domě na Vinohradech. Publikace obsahuje celkem 80 příspěvků ze společného zasedání, z diskuse v sekcích a závěrečná vystoupení – vše na téma plusy a minusy evropské integrace. Zařazeny do ní byly texty i těch účastníků, kteří na konferenci z časových důvodů nevystoupili a dodali příspěvky v předem dohodnutém termínu. Elektronická verze sborníku je k dispozici na www.ods.cz.

Leadership Akademie ODS

22.-27. srpna 2003, Poděbrady

„Češi jsou národem, který vždy dobře věděl, jak skloubit umění žít s potřebou tvrdě pracovat.“ Tato slova Margaret Thatcherové jsou mottem pilotního projektu „Leadership Akademie ODS 2003“, pořádaného ODS ve dnech 22.–27. 8. 2003 v Poděbradech. Cílem této letní akademie je školení pro zhruba 60 komunálních a krajských politiků a manažerů pro posílení jejich odborných a řídicích schopností. Projekt zahrnuje přednášky z práva, politikologie, mezinárodních vztahů či ekonomie, ale i trénink jazyků a mediatrénink. Ve volném čase jsou pro účastníky kurzu připraveny oddechové aktivity, projížďky na lodi, filmový klub či sportovní turnaje. Přednášet budou špičkoví domácí i zahraniční lektori z akademické i soukromé sféry. Další podrobnosti naleznete na www.ods.cz/akademie.

Informační bulletin

LISTY ODS

vydává

Občanská demokratická strana
Sněmovní 3, 118 00 Praha 1
IČO 16192656

připravuje tisková sekce ODS
e-mail: info@ods.cz

www.ods.cz

registrace u MK ČR E 12908